

anslaaede Sum ikke være tilstrækkelig; heller ikke dækker den Udgifterne ved Aabning af en ny Indgang til Museet fra Folevad-Siden, der i al Fald paa Søn- og Helligdage vil være ønskelig og ogsaa er indbefattet i den af Arkitekt Zangenberg udarbejdede Udvidelsesplan. Hvis disse Reformer ønskes iværksat med det samme, maa Bevillingen antagelig forhøjes til 10—11 000 Kr.; men i øvrigt gælder det om denne som om de foregaaende Poster, at den vil stige med Museets Vækst.

Hvad angaar Renholdelse og Konservering, har disse hidtil paa Grund af de manglende Midler ladet overmaade meget tilbage at ønske. En virkelig rationel Rengøring og Konservering af Museumsgenstande vil ikke kunne haves for mindre end det anslaaede Beløb af 6 000 Kr. om Aaret, stigende med Museets Vækst.

Det samme er Tilfældet med Rubrikken »Forskellige Udgifter«, der bl. a. omfatter Afgifter, Reparationer, der ikke vedkommer de gamle Bygninger og Museumsgenstande (Tjenestebolig, Vand- og Lysledninger, Hegn m. m.) samt Afholdelse af forskellige Opvisninger af Folkedanse o. l. paa Sommersøndage.

Endelig skal det bemærkes, at det ovenfor anførte Varmeanlæg, som man dog ikke i Øjeblikket har villet stille Forslag om, efter Opgivende fra Kemp & Lauritzen (Bilag I) vilde kræve ca. 5 000 Kr. i aarlig Udgift for de nuværende Bygningers Vedkommende — en Sum, der naturligvis som de andre Poster vilde stige med Museets Udvidelse.

Til Slut skal jeg, under Henvisning til den ovenfor anførte, i »Frederiksbergplanen« fremsatte Redegørelse tillade mig at fremkomme med nogle almindelige Udtalelser om Budgetforslaget og de foreslaaede ekstraordinære Bevillinger. — Naar Tallene muligvis vil forekomme høje, navnlig i Forhold til de Bevillinger, man hidtil har hutlet sig igennem med, beroer dette paa, at Museet paa Grund af manglende Midler har befundet sig i en saa fortvivlet Situation, at det ikke foruden Nyerhvervelserne har kunnet iværksætte selv højt paakrævede Vedligeholdelsesarbejder — Arbejder, der særlig for de inden 1920 opførte Bygningers Vedkommende efterhaanden har antaget saa stort et Omfang, fordi disse Bygninger i sin Tid er blevet genopførte paa Museet saa billigt som muligt, uden Anvendelse af og for en stor Del uden Kendskab til den moderne Konserveringsteknik. Tallene er derfor kun tilsyneladende høje; i Virkeligheden betegner de kun et Minimum af hvad et moderne og rationelt ledet Frilandsmuseum kræver af Udgifter. En Sammenligning med de ledende kulturhistoriske Museer i Norge og Sverige (Norsk Folkemuseum, Nordiska Museet) vil gøre dette umiddelbart indlysende; man behøver blot at kaste et Blik paa disse Institutioners Aarsregnskaber (omfattende Hoved- og Frilandsmuseum) for at finde ganske andre Summer til Vedligeholdelse og Forøgelse end de her foreslaaede (hvorom henvises til Bilag I).

Selv om det danske Frilandsmuseum paa Grund af det til Indsamling og Arbejde noget forpassede Tidsrum ikke kan tænkes at naa op paa Højde med sine skandinaviske Søsterinstitutioner i Omfang og Betydning, kræver dog Landets nationale Værdighed, at dets tilsvarende Centralmuseum indenfor rimelige Grænser sættes i Stand til at løse de Opgaver, det har sat sig, paa en rationel og betryggende Maade. Andet og mere tilsigtes ikke ved de her stillede Forslag.

P. M. V.

Jørgen Olrik.